

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

65Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ 14ΗΣ ΚΑΙ 15ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2006

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Ένα βήμα μπροστά για την αειφόρο χρήση των πόρων: Θεματική Στρατηγική για την πρόληψη της δημιουργίας και την ανακύκλωση των αποβλήτων και την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα απόβλητα

(2006/C 229/01)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

Έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Ένα βήμα μπροστά για την αειφόρο χρήση των πόρων: Θεματική Στρατηγική για την πρόληψη της δημιουργίας και την ανακύκλωση των αποβλήτων (COM(2005) 666 τελικό), και την Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα απόβλητα (COM(2005) 667 τελικό — 2005/0281 (COD));

Έχοντας υπόψη την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 5^{ης} Ιανουαρίου 2006 να ζητήσει γνωμοδότηση επί του θέματος αυτού, σύμφωνα με το 175 και την πρώτη παράγραφο του άρθρου 265, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

Έχοντας υπόψη την απόφαση που έλαβε το Προεδρείο της, την 12^η Απριλίου 2005, να αναθέσει στην επιτροπή «Βιώσιμη ανάπτυξη» την κατάρτιση σχετικής γνωμοδότησης,

Έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής «Προς μια θεματική στρατηγική για την πρόληψη και την ανακύκλωση των αποβλήτων», COM (2003) 301 τελικό, — CdR 239/2003 ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη την διερευνητική της έκθεση για τη Θέση σε εφαρμογή της οδηγίας (1999/31 ΕΚ) για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο (CdR 254/2005),

Έχοντας υπόψη το σχέδιο γνωμοδότησής της (Cd 47/2006 rev.2) που υιοθετήθηκε στις 3 Απριλίου 2006 από την επιτροπή «Βιώσιμη Ανάπτυξη» (εισηγητής: **ο κ Laust Grove Vejstrup**, Δημοτικός Σύμβουλος του δήμου Sydthy (DK/EPP),

υιοθέτησε, κατά την 65^η σύνοδο ολομέλειάς της, στις 14 και 15 Ιουνίου 2006 (συνεδρίαση της 14^{ης} Ιουνίου), την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Παρατηρήσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Γενικές Παρατηρήσεις

1.1 **επικροτεί** την θεματική στρατηγική της Επιτροπής, εφόσον περιέχει ολοκληρωμένη και ολιστική προσέγγιση για τον τομέα των αποβλήτων, οποίος είναι πρόσφορος για περαιτέρω αναγκαίες βελτιώσεις που μπορούν στον τομέα του περιβάλλοντος,

⁽¹⁾ ΕΕ C 73 της 23/03/2004, σ. 63

1.2 **τονίζει** ότι η πολιτική για τα απόβλητα έχει ουσιαστική σημασία για ολόκληρη την περιβαλλοντική πολιτική, γι' αυτό μια σφαιρική και βελτιωμένη ανάληψη δράσης, γενικότερα, στα πλαίσια της πολιτικής αποβλήτων, θα ευνοήσει το περιβάλλον,

1.3 **τονίζει** ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές είναι αρμόδιες στα περισσότερα κράτη μέλη για την υλοποίηση σημαντικού μέρους της περιβαλλοντικής πολιτικής της Ε.Ε., πολιτική στην οποία η διαχείριση των αποβλήτων αποτελεί μια από τις σημαντικότερες πτυχές, **υπογραμμίζει**, ακόμη ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές οφείλουν να διαδραματίσουν κύριο ρόλο στη διαδικασία ανάπτυξης νέων προσεγγίσεων και πρότασης μέτρων για τον τομέα των αποβλήτων,

1.4 **επισημαίνει** ότι απαιτείται σημαντική προσπάθεια και διάλογος με το τοπικό επίπεδο για να πραγματοποιηθεί η μετάβαση από την απλή διάθεση των αποβλήτων στην αειφόρο πολιτική με στόχο την πρόληψη, την επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση, και την ανάκτηση και ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές χρειάζονται περισσότερους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους, προκειμένου να αναλάβουν το έργο αυτό,

1.5 **εφιστά την προσοχή** στην ιεράρχηση των αποβλήτων, η οποία πρέπει να είναι η κινητήρια και η δεσπόζουσα αρχή της πολιτικής, ωστόσο **προσθέτει** ότι είναι ανοικτή για όλα τα νέα συστήματα, όπως με την προσέγγιση με βάση τον κύκλο ζωής που λαμβάνει υπόψη το συνολικό κύκλο ζωής των προϊόντων εφόσον υπάρχουν αποδείξεις ότι λειτουργούν και είναι εφαρμόσιμα,

1.6 **προειδοποιεί** όμως, ότι η εφαρμογή της θεματικής στρατηγικής σε ορισμένους τομείς, όπως π.χ. στο end-of-waste και στην ανάμιξη επικίνδυνων αποβλήτων, συνεπάγεται περιττές και άσκοπες εφαρμογές, οι οποίες μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα επιβλαβείς συνέπειες για το περιβάλλον,

1.7 **επισημαίνει** ότι η νομοθεσία πρέπει να είναι σαφής, π.χ. όσον αφορά τον ορισμό της ανακύκλωσης και ανάκτησης.

Οι στόχοι της στρατηγικής

1.8 **συμφωνεί** με τους στόχους και την αξιολόγηση της θεματικής στρατηγικής, ότι δηλαδή στην πολιτική της Ε.Ε. υπάρχουν δυνατότητες για τη μείωση των γενικότερων και αρνητικών συνεπειών για το περιβάλλον λόγω της κατανάλωσης των πόρων και ότι η Ε.Ε. πρέπει να έχει ως στόχο να καταστεί μια κοινωνία της ανακύκλωσης,

1.9 **ερμηνεύει** την περιγραφή των στόχων της θεματικής στρατηγικής ως το βασικό σημείο στην ιεράρχηση των αποβλήτων,

Δράσεις που αναφέρονται στη στρατηγική

Εφαρμογή, απλούστευση και εκσυγχρονισμός της ισχύουσας νομοθεσίας

1.10 **θεωρεί** συνετή την εστίαση της θεματικής στρατηγικής στα υφιστάμενα προβλήματα εφαρμογής, και την προσαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας·

1.11 **συμφωνεί** που η θεματική στρατηγική δίνει βάρος στην απλούστευση και στον εκσυγχρονισμό της ισχύουσας νομοθεσίας εφόσον αυτό θα διευκολύνει την εφαρμογή των διατάξεων για την προστασία του περιβάλλοντος.

Η νέα οδηγία πλαίσιο για τα απόβλητα

Άρθρο 1

1.12 **διαπιστώνει** με ικανοποίηση την καθιέρωση ιεραρχίας στα απόβλητα, που θεωρείται ως σημαντικό σημείο εκκίνησης για την

ανάληψη δράσης στον τομέα των αποβλήτων, ο οποίος αποτελεί τη βάση για μια υγιή και καρποφόρο πολιτική για τα απόβλητα,

1.13 **εκφράζει τη λύπη της** για την ισοπέδωση της ιεραρχίας σε τρία επίπεδα. Η σύγκριση της επαναχρησιμοποίησης, της ανακύκλωσης και της ανάκτησης αντιβαίνει στο πνεύμα ορισμένων νομικών πράξεων,

1.14 **αμφισβητεί** κατά πόσον τα κράτη μέλη θα λάβουν τα απαραίτητα μέτρα, εξαιτίας της ερμηνείας του άρθρου, και θα χρησιμοποιήσουν τα καλύτερα μέσα για να επιτύχουν το στόχο του άρθρου,

Άρθρο 2

1.15 **εκφράζει τη λύπη της** για την κατάργηση της νομικής βάσης σχετικά με την θέσπιση νομοθεσίας για τα απόβλητα,

Άρθρο 3

1.16 **επισημαίνει** ότι ο ορισμός του παραγωγού προϋποθέτει, ότι ένας φορέας που επεξεργάζεται απόβλητα θεωρείται πάντοτε ως παραγωγός τους, ανεξαρτήτως από το εάν προβαίνει ενδεχομένως στην αλλαγή της φύσης τους ή της σύστασης τους. Αυτό αντιβαίνει στην έννοια end-of-waste της Επιτροπής,

Άρθρο 5

1.17 **επικροτεί** τη διευκρίνιση του ορισμού όσον αφορά την ανάκτηση με αποτέφρωση, υπογραμμίζει όμως ότι υπάρχει ακόμη μεγάλη ασάφεια στον ορισμό της ανάκτησης όσον αφορά άλλες μορφές διαχείρισης.

Άρθρο 8

1.18 **εκφράζει τη λύπη της** για την κατάργηση της παραπομπής στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», που αποτελεί τη βάση της εφαρμογής της ευθύνης του παραγωγού,

Άρθρο 11

1.19 **διαπιστώνει** με ανησυχία ότι η εισαγωγή και ο ορισμός του end-of-waste μπορούν να έχουν εκτεταμένες και απρόσφορες συνέπειες, όπως μεταξύ άλλων:

— όσον αφορά τα προϊόντα, που ανταποκρίνονται μεν στον ορισμό του end-of-waste, για τα οποία όμως δεν μπορεί πλέον να απαιτηθεί η πληρωμή τους

— τα προϊόντα που ανταποκρίνονται μεν στον ορισμό του end-of-waste δεν μπορούν όμως να ανιχνευθούν

— το δικαίωμα πληροφόρησης/ή υποχρέωση χρησιμοποίησης καταργείται για τα προϊόντα που ανταποκρίνονται στον ορισμό του end-of-waste.

1.20 **παρατηρεί** ότι η έννοια του αποχαρακτηρισμού περιορίζεται στον όγκο των αποβλήτων, πράγμα που θα αποτελέσει αφορμή για ένα πραγματικό περιβαλλοντικό πλεονέκτημα, **διαπιστώνει** όμως ότι πρόκειται για ένα πολύ ασαφή περιορισμό της έννοιας του τομέα της χρήσης, διότι δεν ορίζεται αναλυτικότερα η σημασία «ενός πραγματικού περιβαλλοντικού πλεονεκτήματος»,

Άρθρο 12

1.21 **επιδοκιμάζει** την κωδικοποίηση της οδηγίας για τα επικίνδυνα απόβλητα με την οδηγία πλαίσιο σε μια οδηγία πλαίσιο,

Άρθρο 16

1.22 **λυπάται** που οι κανόνες για το διαχωρισμό των επικίνδυνων αποβλήτων δεν αναφέρουν ρητά ότι ουδείς φορέας (συμπεριλαμβανομένων παραγωγών, συλλεκτών και μεταφορέων) επιτρέπεται να προβαίνει σε διαδικασίες ανάμιξης με εξαίρεση τις εγκαταστάσεις που διαθέτουν σχετική άδεια με βάση το άρθρο 19, (βλ. § 1α και ογ 1δ);

Άρθρο 21

1.23 η ΕΤΠ **συμμεριζεται** τη φιλοδοξία της Επιτροπής ότι οι ελάχιστες προδιαγραφές για την έγκριση επεξεργασίας θα καθορισθούν σε επίπεδα που διασφαλίζουν την υψηλή προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος. Η ΕΤΠ διακρίνεται συνεπώς αρνητικά για τη χορήγηση στην Επιτροπή της αρμοδιότητας να καθορίζει τις εν λόγω ελάχιστες προδιαγραφές σύμφωνα με μια μη δημοκρατική διαδικασία επιτροπής.

Άρθρο 25

1.24 **επικροτεί** τους κανόνες για την απογραφή των φορέων, που ασχολούνται με τα απόβλητα στις τελευταίες τους φάσεις,

Άρθρο 26

1.25 **φρονεί** ότι είναι θετικές οι αυξημένες απαιτήσεις για τα προγράμματα αποβλήτων, εφόσον θεωρούνται αυτά χρήσιμα, και ευέλικτα εργαλεία, τα οποία μπορούν να συμβάλουν περαιτέρω στην ευρύτερη διάδοση των ορθών πρακτικών στον τομέα,

1.26 **υποστηρίζει** το αίτημα για τη χρήση οικονομικών μέσων στην πολιτική αποβλήτων, όπως τελών που θα επιβάλλονται στα υλικά και στην επεξεργασία καθώς και σε σχέση με την πρόληψη των αποβλήτων, και **τονίζει** τις επιτυχείς εμπειρίες που έχουν αποκτηθεί από παρόμοια μέσα σε ορισμένες χώρες· υπογραμμίζει πάντως ότι η υπάρχουσα διαφοροποιημένη χρήση οικονομικών μέσων στρεβλώνει τον ανταγωνισμό και έτσι δίνεται έμφαση στην

ανάγκη διατήρησης της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς,

Άρθρο 30

1.27 **ανησυχεί** που η Επιτροπή αναθέτει σε κάθε κράτος μέλος να αναπτύξει δείκτες για τη μέτρηση των αποτελεσμάτων που έχουν επιτευχθεί· ζητά, επομένως, από την Επιτροπή να προσδιορίσει, ενδεικτικά, τους ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους και δείκτες σε κοινοτικό επίπεδο,

Άρθρο 32

1.28 **αντιμετωπίζει** θετικά τις νέες διατάξεις για τον έλεγχο των συλλεκτών και των μεταφορέων,

Κεφάλαιο V

1.29 **φρονεί** ότι οι πίνακες ισοτιμίας είναι χρήσιμο μέσο για να διασφαλισθεί η πλήρης εφαρμογή της οδηγίας,

Εισαγωγή της έννοιας του κύκλου ζωής

1.30 Η ΕΤΠ φρονεί ότι οι αναλύσεις του κύκλου ζωής στην εισαγωγή της θεματικής στρατηγικής αποτελούν χρήσιμη προσπάθεια, εφόσον λαμβάνεται υπόψη η επίδραση των προϊόντων στο περιβάλλον καθόλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής. Την επικρίνει διότι δεν αναφέρεται σχεδόν καθόλου και στην προηγούμενη φάση του εν λόγω κύκλου, δηλαδή στους παραγωγούς και στην ευθύνη που φέρουν όσον αφορά το σχεδιασμό προϊόντων περισσότερο φιλικών προς το περιβάλλον. Η ΕΤΠ φρονεί ότι η οδηγία πρέπει να συνδυασθεί εμφανώς με την οδηγία- REACH, με σκοπό να προλάβει την παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων και να μειώσει την βλαπτικότητα τους,

1.31 **διερωτάται** εν συνεχεία για την κατάρτιση των εν λόγω αναλύσεων. Η χάραξη σαφών κατευθυντήριων γραμμών έχει καθοριστική σημασία για το ποιοι φορείς είναι ικανοί να εκτιμούν παρόμοιες αναλύσεις, διότι αλλιώς η σημασία των αναλύσεων θα μειωθεί και θα χάσει τον προβλεπόμενο σκοπό τους,

Βελτίωση βασικών γνώσεων

1.32 Η ΕΤΠ υποστηρίζει την φιλοδοξία της Επιτροπής για την πρόωξη των γνώσεων, της έρευνας και της ανάπτυξης στον τομέα των αποβλήτων, εφόσον η μεγαλύτερη γνώση και πληροφόρηση αποτελούν σημαντικά στοιχεία για τη βελτίωση της πρακτικής των παραγωγών και των αρχών για τα απόβλητα, καθώς και η μεταβολή της συμπεριφοράς των καταναλωτών προκειμένου να παράγουν λιγότερα απόβλητα, επισημαίνει, πάντως λόγω της κατανομής των ευθύνων στα περισσότερα κράτη μέλη, ότι είναι αναγκαίο να στηριχθούν στις ήδη υπάρχουσες στέρεες γνώσεις που διαθέτει το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Η στρατηγική για τα απόβλητα

προσφέρει μια κατακερματισμένη εικόνα όσον αφορά τις πηγές των γνώσεων που υπάρχουν στην Κοινότητα: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος, Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Στατιστικής, Κοινό Κέντρο Ερευνών, Ευρωπαϊκή Υπηρεσία στη Σεβίλλη και η νέα ιστοσελίδα της Επιτροπής «Science for Environment Policy, DG Environment News Alert Service». Για τους τοπικούς και περιφερειακούς παράγοντες έχει μεγάλη σημασία να προσπαθήσει η Επιτροπή να καθορίσει ακριβέστερα τα καθήκοντα του κάθε επιστημονικού κέντρου, έτσι ώστε να συντονίζονται και να διαρθρώνονται τις αναλύσεις τους για να προσφέρονται οι υπάρχουσες γνώσεις σε προσιτή μορφή.

Πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων

1.33 **συμφωνεί** ότι είναι ανάγκη για περισσότερο φιλόδοξες πολιτικές πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων στα κράτη μέλη και φρονεί λογική την απαίτηση για την ανάπτυξη προγραμμάτων που θα προλαμβάνουν τη δημιουργία αποβλήτων,

Προς μία ευρωπαϊκή κοινωνία ανακύκλωσης

1.34 **υποστηρίζει** ότι η δημιουργία ενός επιπέδου ισοτιμίας (playing field) μεταξύ κρατών μελών έχει βασική σημασία για την πρόληψη άσκοπων περιβαλλοντικών ενεργειών όπως το κλασσικό ντάμπινγκ και γι' αυτό υποστηρίζει την πρωτοβουλία της Επιτροπής στον εν λόγω τομέα,

1.35 **υπογραμμίζει** τη σημασία που έχει να συμπεριληφθούν κοινωνικά στοιχεία στην περιβαλλοντική πολιτική και εκφράζει την ικανοποίησή της διότι η Επιτροπή αναγνωρίζει τον υψηλό ρυθμό ανάπτυξης και την ένταση εργασίας στη διαχείριση αποβλήτων και στον τομέα ανακύκλωσης· ζητεί πάντως, να συζητηθεί το θέμα κατά πόσον η εφαρμογή της στρατηγικής θα δημιουργήσει θέσεις απασχόλησης στο ευρύτερο ευρωπαϊκό επίπεδο,

1.36 **επισημαίνει** ότι προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός της στρατηγικής, η νομοθεσία πρέπει να παρέχει ορισμένη ασφάλεια που συμφωνεί με τους ορίζοντες του σχεδιασμού και των επενδύσεων των επιχειρήσεων που έχουν αναλάβει να αναπτύξουν περισσότερο την ανακύκλωση,

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1.37 **παρατηρεί** ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο για την υλοποίηση της θεματικής στρατηγικής και κατά συνέπεια οφείλουν να ανταποκριθούν σε μια σημαντική υποχρέωση, διασφαλίζοντας την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της· **ζητά**, επομένως, να διαθέτει η ίδια πρωταγωνιστικό ρόλο ως καθοριστικός παράγων για την εφαρμογή των πολιτικών διαχείρισης των αποβλήτων στα διάφορα κράτη μέλη της ΕΕ.

2. Συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η Επιτροπή των Περιφερειών

2.1 **εκφράζει τη λύπη της** για το σημαντικό περιορισμό της απαγόρευσης σχετικά με την ανάμειξη και για τον στενότερο ορισμό της τελευταίας διότι η απαγόρευση αντικαθίσταται από προϋποθέσεις για την παροχή αδειών ανάμειξης, οι οποίες πρέπει να θεωρηθούν ως σημαντική διευκόλυνση με επακόλουθο τη δημιουργία σημαντικών κινδύνων για το περιβάλλον· **συνιστά** επομένως να διατηρηθεί αμετάβλητη η απαγόρευση για την ανάμειξη επικινδύνων αποβλήτων,

2.2 **προτρέπει**, όπως στην αξιολόγηση που θα πραγματοποιηθεί το 2010 όπως και στις μελλοντικές εξετασθεί κατά πόσον η αξιοποίηση της ενεργείας για τις νέες εγκαταστάσεις θα αυξηθεί άνω του προτεινόμενου 65 %, λόγω της τεχνολογικής πρόοδου, και κατά πόσον θα μπορούν να προβάλλονται τροποποιημένες απαιτήσεις για τις εγκαταστάσεις ανακύκλωσης λόγω της τεχνολογικής εξέλιξης.

Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Παρατήρηση 1

Αιτιολογική σκέψη 17 (α)

Σχέδιο γνωμοδότησης	Τροπολογία
	<p>Αιτιολογική σκέψη 17 (α)</p> <p><u>Τα κράτη μέλη δύνανται να επικαλούνται και να κάνουν χρήση των αρχών της εγγύτητας και της ατάρκειας στην περίπτωση των αποβλήτων που προορίζονται για αποτέφρωση με ανάκτηση ενέργειας, προκειμένου να διασφαλίζεται ο κατάλληλος προγραμματισμός του δυναμικού επεξεργασίας και ότι τα καύσιμα απόβλητα που παράγονται στο εσωτερικό της επικράτειάς τους θα έχουν πρόσβαση στις εθνικές εγκαταστάσεις αποτέφρωσης</u></p>

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη ταξινόμηση της αποτέφρωσης με ανάκτηση ενέργειας ως εργασία ανάκτησης ενδέχεται, σε ορισμένες χώρες, να οδηγήσει σε ανισορροπία μεταξύ της υφιστάμενης ικανότητας αποτέφρωσης και του όγκου των αποβλήτων προς αποτέφρωση, ακόμη και στις περιπτώσεις που το υφιστάμενο δυναμικό αποτέφρωσης ανταποκρίνεται στις εθνικές ανάγκες. Στις περιπτώσεις αυτές, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να έχουν τη δυνατότητα να περιορίζουν τις εισαγωγές αποβλήτων προς αποτέφρωση ώστε να διασφαλίζεται ότι τα απόβλητα που παράγονται σε εδάφη που υπάγονται στην αρμοδιότητά τους θα δύνανται να αποτεφρωθούν.

Παρατήρηση 2

Άρθρο 1

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Η παρούσα οδηγία ορίζει μέτρα που έχουν στόχο τη μείωση των συνολικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την παραγωγή και διαχείριση αποβλήτων στο πλαίσιο της χρήσης των πόρων.</p> <p>Για τον ίδιο λόγο, προβλέπει επίσης κατά πόσον τα κράτη μέλη οφείλουν να λάβουν μέτρα, κατά προτεραιότητα, για την πρόληψη ή την μείωση της παραγωγής αποβλήτων και της βλαπτικότητάς τους και κατά δεύτερον για την ανάκτηση των αποβλήτων μέσω επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και άλλων μέτρων ανάκτησης.</p>	<p><u>1.</u></p> <p>(α) Η παρούσα οδηγία ορίζει μέτρα που έχουν στόχο τη μείωση των συνολικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την παραγωγή και διαχείριση αποβλήτων.</p> <p>(β) Για τον ίδιο λόγο, προβλέπει επίσης κατά πόσον τα κράτη μέλη οφείλουν να λάβουν μέτρα, κατά προτεραιότητα, για <u>την πρόληψη ή την μείωση της παραγωγής αποβλήτων και της βλαπτικότητάς τους και κατά δεύτερον για την ανάκτηση των αποβλήτων μέσω επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και άλλων μέτρων ανάκτησης.</u></p> <p>— <u>την πρόληψη ή την μείωση της παραγωγής αποβλήτων και της βλαπτικότητάς τους και,</u></p> <p>— <u>την επαναχρησιμοποίηση</u></p> <p>— <u>την ανακύκλωση</u></p> <p>— <u>άλλα μέτρα ανάκτησης,</u></p> <p>— <u>τη διάθεση των αποβλήτων</u></p> <p><u>2.</u></p> <p>(α) <u>Με βάση τους περιβαλλοντικούς δείκτες που υιοθετήθηκαν σε κοινοτικό επίπεδο, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για την παρέκκλιση από τις προτεραιότητες που ορίζονται στην §1 (β).</u></p> <p>(β) <u>Μέχρις ότου καταρτισθούν και υιοθετηθούν παρόμοιοι δείκτες όταν οι αξιολογήσεις αντικτύπου εμφανίζουν με σαφήνεια ότι η επιλογή εναλλακτικής επεξεργασίας δείχνει καλύτερα αποτελέσματα για ορισμένο είδος αποβλήτων, τα κράτη μέλη θα μπορούν με τον ίδιο τρόπο να καθιερώνουν παρόμοια παρέκκλιση από τις προτεραιότητες που καθορίζονται στην § 1.</u></p> <p><u>3.</u></p> <p><u>Την ευθύνη για την επικύρωση των αποτελεσμάτων όσον αφορά τις επιπτώσεις που αναφέρονται στην § 2 (β) φέρουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές. Τα επικυρωμένα αποτελέσματα υποβάλλονται στην Επιτροπή και θα εξεταστούν σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 36 (2).</u></p>

Αιτιολογία

Η έννοια του κύκλου ζωής είναι ευπρόσδεκτη ως κατευθυντήρια αρχή. Πάντως, τα εργαλεία του κύκλου ζωής δεν αποτελούν σήμερα λειτουργική εναλλακτική λύση στην ιεραρχία των αποβλήτων. Θα περάσουν πολλά χρόνια πριν μια κοινή μεθοδολογία για τη χρήση των εν λόγω εργαλείων υιοθετηθεί σε κοινοτικό επίπεδο. Μέχρι τότε, είναι σημαντικό να διασαφηνισθεί η σχέση μεταξύ της έννοιας του κύκλου ζωής και της ιεραρχίας αποβλήτων που καθορίζεται πολιτικά, επαναλαμβάνοντας ότι η τελευταία παραμένει το στοιχείο επί του οποίου στηρίζονται οι πολιτικές αποβλήτων. Οι δυνατότητες για παρεκκλίσεις από την ιεραρχία που ορίζονται στην παράγραφο 2 εδάφια (α) και (β) παρέχουν την απαραίτητη ευελιξία και συγχρόνως προωθούν περαιτέρω την ανάπτυξη των εργαλείων του κύκλου ζωής. Υπό το φως μιας ήδη καθιερωμένης βάσης γνώσεων, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να διαδραματίσουν βασικό ρόλο στην εφαρμογή παρόμοιων εργαλείων.

Οι τοπικές αρχές και διαχειριστές των αποβλήτων πρέπει να έχουν σαφείς οδηγίες και ο καθορισμός της αρμοδιότητας για την επικύρωση των αποτελεσμάτων όσον αφορά τις επιπτώσεις του κύκλου ζωής αποτελεί σημαντική βελτίωση στο κείμενο της πρότασης. Η διαδικασία αναθεώρησης που περιλαμβάνεται στην παράγραφο 3 διασφαλίζει ότι οι επιπτώσεις δεν θα χρησιμοποιούνται για την προστασία των εθνικών αγορών και έτσι δεν θα δημιουργούνται στρεβλώσεις με την εισαγωγή της προσέγγισης του κύκλου ζωής.

Παρατήρηση 3

Άρθρο 2, παράγραφος 5 (νέα)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
	<p>5. Ειδικές επί μέρους ή συμπληρωματικές της παρούσας οδηγίας διατάξεις οι οποίες αποβλέπουν στη ρύθμιση της <u>διαχείρισης ορισμένων κατηγοριών αποβλήτων είναι δυνατό να θεσπιστούν από χωριστές οδηγίες.</u></p> <p>Η Επιτροπή θα προβαίνει σε τακτικές εξετάσεις όσον αφορά τις ροές των αποβλήτων για να εκτιμήσει τις προτεραιότητες που θα πρέπει να καθιερωθούν για την περαιτέρω <u>εναρμόνιση των ευρωπαϊκών απαιτήσεων που θα στοχεύουν στην καθοδήγηση της διαχείρισης των αποβλήτων ώστε να επιλέγονται οι επεξεργασίες που προτιμώνται.</u></p>

Αιτιολογία

Το κείμενο της τροπολογίας ανταποκρίνεται στο κείμενο του άρθρου 2, παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας για τα απόβλητα. Ορίζει τη νομική βάση για την υιοθέτηση ειδικών οδηγιών, εφόσον δεν πρέπει να αποκλεισθεί η ανάγκη για την υιοθέτηση συμπληρωματικών οδηγιών. Η προτεινόμενη τροπολογία θα αποτελέσει επίσης τη νομική βάση για τις οδηγίες που θα προταθούν σε σχέση με την τροπολογία 9 όσον αφορά το άρθρο 11. Η τροπολογία προσθέτει επίσης μια απαίτηση όσον αφορά τη διαχείριση αποβλήτων. Η προέγχιση αυτή που αποσκοπεί στην εναρμόνιση των επιλογών επεξεργασίας για συγκεκριμένα είδη αποβλήτων, συμπληρώνει την καθιέρωση προτύπων για τις εγκαταστάσεις.

Παρατήρηση 4

Άρθρο 3

Σχέδιο γνωμοδότησης	Τροπολογία
<p>Άρθρο 3</p> <p>Ορισμοί</p> <p>Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:</p> <p>α) ως «απόβλητο» νοείται κάθε ουσία ή αντικείμενο το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει·</p> <p>β) ως «παραγωγός» νοείται κάθε πρόσωπο του οποίου οι δραστηριότητες παράγουν απόβλητα ή κάθε πρόσωπο που έχει, ως <u>επιχείρηση</u> πραγματοποιήσει εργασίες προεπεξεργασίας, ανάμειξης ή άλλες οι οποίες οδηγούν σε μεταβολή της φύσης ή της σύνθεσης των αποβλήτων αυτών·</p> <p>γ) ως «κάτοχος» νοείται ο παραγωγός των αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην κατοχή του οποίου ευρισκονται τα απόβλητα·</p> <p>δ) ως «διαχείριση» νοείται η συλλογή, μεταφορά, ανάκτηση και διάθεση των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των εργασιών αυτών, καθώς και της επίβλεψης των χώρων απόρριψης·</p> <p>ε) ως «συλλογή» νοείται η συγκέντρωση των αποβλήτων προς τον σκοπό της μεταφοράς τους σε εγκατάσταση επεξεργασίας αποβλήτων·</p> <p>στ) ως «επαναχρησιμοποίηση» νοείται κάθε εργασία ανάκτησης με την οποία προϊόντα ή εξαρτήματα που έχουν μετατραπεί σε απόβλητα χρησιμοποιούνται εκ νέου για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν·</p> <p>ζ) ως «ανακύκλωση» νοείται η ανάκτηση αποβλήτων για την χρήση σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες για τον ίδιο με τον αρχικό ή για άλλον σκοπό. Δεν περιλαμβάνει την ανάκτηση ενέργειας·</p>	<p>Άρθρο 3</p> <p>Ορισμοί</p> <p>Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:</p> <p>α) ως «απόβλητο» νοείται κάθε ουσία ή αντικείμενο το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει·</p> <p>β) ως «επικίνδυνα απόβλητα» νοούνται:</p> <p>— τα απόβλητα που εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο <u>Παράρτημα III, σε συγκέντρωση υψηλότερη από τις οριακές τιμές που δίδει το άρθρο xx της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ για τα επικίνδυνα παρασκευάσματα (όπως παρατίθενται στο Παράρτημα IIIA)</u></p> <p>ή</p> <p>— τα απόβλητα που εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο <u>Παράρτημα III, σε συγκέντρωση υψηλότερη από τις οριακές τιμές που δίδει το άρθρο xx της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ για τα επικίνδυνα παρασκευάσματα (όπως παρατίθενται στο Παράρτημα IIIA) και σημειώνονται με αστερίσκο στον κατάλογο αποβλήτων που έχει καταρτιστεί με βάση το άρθρο 4</u></p> <p>— τα επικίνδυνα απόβλητα που παράγονται από τα <u>νοικοκυριά δεν θεωρούνται επικίνδυνα μέχρι τη συλλογή τους από επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή από ιδιωτικό ή δημόσιο οργανισμό συλλογής αποβλήτων.</u></p>

Σχέδιο γνωμοδότησης	Τροπολογία
<p>η) ως «απόβλητα ορυκτέλαια» νοούνται όλα τα λιπαντικά ή βιομηχανικά ορυκτέλαια που έχουν καταστεί ακατάλληλα να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς για τους οποίους προορίζονταν αρχικά και ιδίως χρησιμοποιημένα έλαια κινητήρων εσωτερικής καύσης, έλαια κιβωτίου ταχυτήτων, λιπαντικά ορυκτέλαια, έλαια για στροβίλους και υδραυλικά έλαια·</p> <p>θ) ως «επεξεργασία» νοείται η ανάκτηση ή η διάθεση.</p>	<p><u>γ)</u> ως «μείγμα αποβλήτων» νοούνται τα απόβλητα που προέρχονται από σκόπιμη ή μη σκόπιμη ανάμιξη δύο ή περισσότερων διαφορετικών αποβλήτων και σχετικά με τα οποία δεν υφίσταται ενιαία καταχώριση στα Παραρτήματα III, III B, IV και IV A του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις μεταφορές αποβλήτων. <u>Απόβλητα τα οποία μεταφέρονται με ενιαία μεταφορά αποβλήτων που αποτελείται από δύο ή περισσότερα διαχωρισμένα απόβλητα, δεν συνιστούν μείγμα αποβλήτων·</u></p> <p>η-δ) ως «απόβλητα ορυκτέλαια» νοούνται όλα τα λιπαντικά ή βιομηχανικά ορυκτέλαια που έχουν καταστεί ακατάλληλα να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς για τους οποίους προορίζονταν αρχικά και ιδίως χρησιμοποιημένα έλαια κινητήρων εσωτερικής καύσης, έλαια κιβωτίου ταχυτήτων, λιπαντικά ορυκτέλαια, έλαια για στροβίλους και υδραυλικά έλαια·</p> <p>β-ε) ως «παραγωγός» νοείται κάθε πρόσωπο του οποίου οι δραστηριότητες παράγουν απόβλητα («αρχικός παραγωγός») ή κάθε πρόσωπο που έχει πραγματοποιήσει εργασίες προεπεξεργασίας, ανάμιξης ή άλλες οι οποίες οδηγούν σε μεταβολή της φύσης ή της σύνθεσης των αποβλήτων αυτών·</p> <p>γ-στ) ως «κάτοχος» νοείται ο παραγωγός των αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην κατοχή του οποίου ευρίσκονται τα απόβλητα·</p> <p><u>ζ)</u> ως «έμπορος» νοείται οιοσδήποτε ενεργεί ως εντολέας για την αγορά και την περαιτέρω πώληση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των εμπορών που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων·</p> <p><u>η)</u> ως «μεσίτης» νοείται οιοσδήποτε οργανώνει την αξιοποίηση ή τη διάθεση αποβλήτων για λογαριασμό τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των μεσιτών που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων·</p> <p>θ-θ) ως «διαχείριση» νοείται η συλλογή, μεταφορά, ανάκτηση και διάθεση των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των εργασιών αυτών, καθώς και της επίβλεψης των χώρων απόρριψης·</p> <p><u>ι)</u> ως «περιβαλλοντικός ορθή διαχείριση» νοείται η λήψη όλων των εφικτών μέτρων ώστε να εξασφαλίζεται ότι η διαχείριση των αποβλήτων πραγματοποιείται κατά τρόπο με τον οποίο θα προστατεύονται η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον έναντι δυσμενών επιπτώσεων που ενδέχεται να προκύψουν από τα εν λόγω απόβλητα·</p> <p>θ-κ) ως «συλλογή» νοείται η συγκέντρωση των αποβλήτων προς τον σκοπό της μεταφοράς τους σε εγκατάσταση επεξεργασίας αποβλήτων και περιλαμβάνει την ανταλλαγή αποβλήτων κατά τη μεταφορά και την προσωρινή αποθήκευσή τους πριν την συλλογή ή κατά την μεταφορά·</p> <p>στ-λ) ως «επεξεργασία» νοείται η ανάκτηση ή η διάθεση και περιλαμβάνει μεταβατικές εργασίες, όπως ανάμιξη, επανασυσκευασία, ανταλλαγή και αποθήκευση, οι οποίες προηγούνται των εργασιών ανάκτησης ή διάθεσης·</p> <p><u>μ)</u> ως «πρόληψη» νοείται οιαδήποτε δράση λαμβάνεται προτού τα προϊόντα ή οι ουσίες μετατραπούν σε απόβλητα και αποσκοπεί στον περιορισμό της παραγωγής αποβλήτων ή της βλαβερότητάς τους ή γενικά του περιβαλλοντικού αντίκτυπου που έχει η χρήση των πόρων·</p> <p>στ-ν) ως «επαναχρησιμοποίηση» νοείται κάθε εργασία <u>ανάκτησης με την οποία προϊόντα ή εξαρτήματα που έχουν μετατραπεί σε απόβλητα χρησιμοποιούνται εκ νέου για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν δίχως προηγουμένως να χρειάζεται άλλη επεξεργασία πλην του καθαρισμού και της επισκευής·</u></p>

Σχέδιο γνωμοδότησης	Τροπολογία
	<p>ξ)-ξ) ως «ανακύκλωση» νοείται η ανάκτηση αποβλήτων για την χρήση σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες για τον ίδιο με τον αρχικό ή για άλλον σκοπό. Δεν περιλαμβάνει την ανάκτηση ενέργειας·</p> <p>ο) ως «ανάκτηση» νοείται οιαδήποτε εργασία επεξεργασίας η οποία:</p> <ul style="list-style-type: none"> — έχει ως αποτέλεσμα τη μετατροπή των αποβλήτων σε χρήσιμους πόρους οι οποίοι μπορούν να αντικαταστήσουν, είτε στις σχετικές εγκαταστάσεις, είτε στην ευρύτερη οικονομία, άλλους πόρους οι οποίοι θα είχαν χρησιμοποιηθεί για την εκτέλεση της συγκεκριμένης λειτουργίας, ή την προετοιμασία τους για το σκοπό αυτό, — πληροί κριτήρια αποτελεσματικότητας με βάση τα οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι η εν λόγω εργασία εξυπηρετήσε κάποιον ωφέλιμο σκοπό, — διασφαλίζει ότι ο συνολικός αντίκτυπος στο περιβάλλον δεν επιδεινώνεται με την χρήση των εν λόγω αποβλήτων ως υποκατάστατων άλλων πόρων, — διασφαλίζει ότι κατά την διαδικασία ανάκτησης δεν μεταφέρονται ρύποι στο τελικό προϊόν· <p>π) ως «διάθεση» νοείται οιαδήποτε εργασία επεξεργασίας δεν πληροί τα κριτήρια που θα της επέτρεπαν να ταξινομηθεί ως «ανάκτηση».</p>

Αιτιολογία

Το εν λόγω άρθρο οφείλει να περιλαμβάνει όλους τους ορισμούς που έχουν σχέση με τις διατάξεις της οδηγίας για τα απόβλητα. Ταυτόχρονα, οι ορισμοί πρέπει να είναι συνεπείς προς τους ορισμούς που έχει ήδη υιοθετήσει η υφιστάμενη νομοθεσία για τα απόβλητα, ιδιαίτερα δε ο κανονισμός για τις μεταφορές αποβλήτων. Η τροπολογία συνεπώς προτείνει:

- να συγκεντρωθούν στο άρθρο 3 οι ορισμοί που βρίσκονται διάσπαρτοι στο κείμενο της πρότασης της Επιτροπής,
- να προστεθούν ορισμένοι ορισμοί που απουσιάζουν (π.χ. οι όροι «έμπορος» και «μεσίτης» χρησιμοποιούνται στο άρθρο 25 δίχως να δίδεται ο ορισμός τους) μέσω της επανάληψης ορισμών που έχουν ήδη υιοθετηθεί με τη διαδικασία της συναπόφασης στο πλαίσιο της υιοθέτησης του νέου κανονισμού για τις μεταφορές αποβλήτων,
- να αποσαφηνιστούν ορισμένοι από τους ορισμούς που προτείνονται.

Παρατήρηση 5

Άρθρο 4

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΠΠ
<p>Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο αποβλήτων σύμφωνα με την διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2.</p> <p>Ο κατάλογος περιλαμβάνει απόβλητα που πρέπει να θεωρούνται ως επικίνδυνα σύμφωνα με τα άρθρα 12 ως 15, λαμβανομένων υπόψη της προέλευσης και της σύστασής τους και, όπου απαιτείται, τις οριακές τιμές συγκέντρωσης.</p>	<p>Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο αποβλήτων σύμφωνα με την διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, το αργότερο, δύο χρόνια μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 39. Ο κατάλογος αποβλήτων θα βασίζεται στον υπάρχοντα, ο οποίος θα ισχύει μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου καταλόγου. Ο νέος κατάλογος αποβλήτων θα περιλαμβάνει επίσης στοιχεία σχετικά με τις βασικές ιδιότητες των συστατικών (σύνθεση και συγκέντρωση).</p> <p>Ο κατάλογος περιλαμβάνει επίσης απόβλητα που πρέπει να θεωρούνται ως επικίνδυνα σύμφωνα με τα άρθρα 12 έως 15, λαμβανομένων υπόψη της προέλευσης και της σύστασής τους και, όπου απαιτείται, τις οριακές τιμές συγκέντρωσης.</p>

Αιτιολογία

Η τροπολογία που αναφέρεται στο άρθρο 4 αποσκοπεί στη διασφάλιση νομικής βεβαιότητας όσον αφορά τον κατάλογο αποβλήτων. Ο υπάρχων κατάλογος αποβλήτων αποτέλεσε αντικείμενο συνεχών προσαρμογών στην επιτροπή διαδικασία και έχει επικαιροποιηθεί. Παρόλα αυτά η ποιότητα του καταλόγου αποβλήτων μπορεί πάντοτε να βελτιωθεί, οι προσπάθειες που έχουν καταβληθεί μέχρι σήμερα για την κατάρτιση του δεν πρέπει να

εγκαταλειφθούν. Αντίθετα, θα πρέπει να αποτελέσουν τη βάση για περαιτέρω εργασία όσον αφορά την κατάρτιση καταλόγου αποβλήτων έτσι ώστε να υπάρχει συνέχεια για τις αρχές και τις επιχειρήσεις. Με την κατάρτιση των οδηγιών 75/442/ΕΟΚ και 91/689/ΕΟΚ είναι σημαντικό να διασφαλισθεί ότι ο παρών κατάλογος ισχύει μέχρι να υιοθετηθεί ο νέος και είναι σημαντικό να καθοριστεί προθεσμία για την κατάρτιση του νέου καταλόγου. Στην πράξη έχει αποδειχθεί ότι είναι προτιμότερο να καταρτίζεται ο κατάλογος αποβλήτων με βάση τα συστατικά (βασικά κριτήρια: Σύνθεση και συγκέντρωση των συστατικών που περιέχουν τα απόβλητα) διότι επιτρέπει μια καλύτερη αξιολόγηση των επιπτώσεων για το περιβάλλον, τη δημόσια υγεία, την ασφάλεια αλλά και την εκτίμηση των κινδύνων και συνεπώς διευκολύνει την επιλογή της διαδικασίας που ενδείκνυται για την επεξεργασία των αποβλήτων. Η πρόταση της Επιτροπής για την κατάρτιση νέου καταλόγου είναι ασαφής και πρέπει να διευκρινιστεί ότι η κατάλογος θα συμπεριλαμβάνει τόσο τα μη επικίνδυνα όσο και τα επικίνδυνα απόβλητα.

Παρατήρηση 6

Άρθρο 5

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν πως όλα τα απόβλητα υπόκεινται σε διεργασίες οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τα απόβλητα να εξυπηρετούν κάποιο χρήσιμο σκοπό, αντικαθιστώντας, στο εργοστάσιο ή στην ευρύτερη οικονομία, άλλους πόρους που θα χρησιμοποιούνταν για να καλύψουν την εν λόγω λειτουργία, ή να προετοιμαστούν για κάποια τέτοια χρήση, και που στο εξής καλούνται «εργασίες ανάκτησης». Θεωρούν ως εργασίες ανάκτησης τουλάχιστον εκείνες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.</p> <p>2. Η Επιτροπή είναι δυνατόν, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, να εκδώσει μέτρα εφαρμογής για να καθορίσει κριτήρια απόδοσης, με βάση τα οποία οι εργασίες που αναφέρονται στο παράρτημα II μπορούν να θεωρηθούν ότι έχουν εξυπηρετήσει κάποιο χρήσιμο σκοπό, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1.</p>	<p>1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν πως όλα τα απόβλητα υπόκεινται σε διεργασίες οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τα απόβλητα να εξυπηρετούν κάποιο χρήσιμο σκοπό, αντικαθιστώντας, στο εργοστάσιο ή στην ευρύτερη οικονομία, άλλους πόρους που θα χρησιμοποιούνταν για να καλύψουν την εν λόγω λειτουργία, ή να προετοιμαστούν για κάποια τέτοια χρήση, και που στο εξής καλούνται «εργασίες ανάκτησης». Θεωρούν ως εργασίες ανάκτησης τουλάχιστον εκείνες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II του κανονισμού αριθ. Χxxxx του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με θέμα την ταξινόμηση της διεργασίας αποβλήτων.</p> <p>2. Η Επιτροπή είναι δυνατόν, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, να εκδώσει <u>Θεσπίζονται</u> μέτρα εφαρμογής που θα καθορίσουν τα κριτήρια απόδοσης, με βάση τα οποία οι εργασίες που αναφέρονται στο παράρτημα II μπορούν να θεωρηθούν ότι έχουν εξυπηρετήσει κάποιο χρήσιμο σκοπό, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1.</p>

Αιτιολογία

Η ταξινόμηση των διεργασιών επεξεργασίας επηρεάζει έντονα την ικανότητα σχεδιασμού των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων προδιαγραφών δυνατοτήτων. Καθορίζει επίσης τους όρους ανταγωνισμού για τις ατομικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας. Έτσι η τροπολογία αυτή αποβλέπει στη χρήση διαδικασίας λήψης πολιτικής απόφασης στην οποία θα συμμετέχουν οι σχετικοί παράγοντες. Η υιοθέτηση κανονισμού για την ταξινόμηση των διεργασιών για τα απόβλητα θα επιτρέψει να εξεταστούν λεπτομερώς από το πολιτικό επίπεδο η επιλογή αποτελεσματικών κριτηρίων και ο ορισμός των αντίστοιχων ελαχίστων ορίων. Συγχρόνως η υιοθέτηση παρόμοιου κανονισμού παρέχει τη δυνατότητα υιοθέτησης μέτρων που δεν θα οδηγούν σε επανειλημμένες τροποποιήσεις της οδηγίας για τα απόβλητα. Υπό το φως των γνώσεων που έχει αποκτήσει το τοπικό επίπεδο και των ευθυνών και αρμοδιοτήτων τους στον τομέα των αποβλήτων οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει τουλάχιστον να συμμετέχουν στη διαβούλευση πριν τη θέσπιση των προτεινόμενων μέτρων. Κατά συνέπεια η υιοθέτηση των τροπολογιών 5 και 6 θα έχει ως αποτέλεσμα να μεταφερθούν τα παραρτήματα I και II της οδηγίας για τα απόβλητα στα παραρτήματα I και II του κανονισμού αριθ. ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ταξινόμηση των διεργασιών αποβλήτων.

Παρατήρηση 7

Άρθρο 6

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι στις περιπτώσεις που είναι αδύνατη η ανάκτηση σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1, όλα τα απόβλητα υπόκεινται σε εργασίες διάθεσης.</p>	<p>1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι στις περιπτώσεις που είναι αδύνατη η ανάκτηση σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1, όλα τα απόβλητα υπόκεινται σε εργασίες διάθεσης.</p>

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Απαγορεύουν την εγκατάλειψη, απόρριψη ή ανεξέλεγκτη διάθεση των αποβλήτων.</p> <p>2. Τα κράτη μέλη θεωρούν ως εργασίες διάθεσης τουλάχιστον τις εργασίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι, ακόμη και στην περίπτωση που η εργασία έχει ως δευτερογενή συνέπεια την ανάκτηση υλικών ή ενέργειας.</p> <p>3. Στις περιπτώσεις στις οποίες, παρά την υποκατάσταση υλικών που πραγματοποιείται, τα αποτελέσματα της διεργασίας δείχνουν ότι, για τους σκοπούς του άρθρου 1, η διεργασία έχει χαμηλές μόνον δυνατότητες, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, να εκδώσει μέτρα εφαρμογής με τα οποία να προσθέσει την συγκεκριμένη διεργασία στον κατάλογο του παραρτήματος Ι.</p>	<p>Απαγορεύουν την εγκατάλειψη, απόρριψη ή ανεξέλεγκτη διάθεση των αποβλήτων.</p> <p>2. Τα κράτη μέλη θεωρούν ως εργασίες διάθεσης τουλάχιστον τις εργασίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού αριθ. xxxx του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με θέμα την ταξινόμηση της επεξεργασίας αποβλήτων, ακόμη και στην περίπτωση που η εργασία έχει ως δευτερογενή συνέπεια την ανάκτηση υλικών ή ενέργειας.</p> <p>3. Στις περιπτώσεις στις οποίες, παρά την υποκατάσταση υλικών που πραγματοποιείται, τα αποτελέσματα της διεργασίας δείχνουν ότι, για τους σκοπούς του άρθρου 1, η διεργασία έχει χαμηλές μόνον δυνατότητες, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, να εκδώσει μέτρα εφαρμογής με τα οποία να προσθέσει την συγκεκριμένη διεργασία να προστεθεί στον κατάλογο του παραρτήματος Ι, που αναφέρεται στην παράγραφο 2.</p>

Αιτιολογία

Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στην αιτιολογία της τροπολογίας 4, το θέμα που πραγματεύεται το άρθρο αυτό πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο πολιτικής συζήτησης και όχι μόνο τεχνικής. Η ταξινόμηση των διεργασιών επεξεργασίας, και στην περίπτωση αυτή η διάθεση, επηρεάζει έντονα την δυνατότητα των αρμόδιων αρχών και των ιδιωτικών επιχειρήσεων να σχεδιάσουν τις μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες προδιαγραφές δυνατοτήτων. Καθορίζει επίσης τους όρους ανταγωνισμού για τις ατομικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας.

Για το λόγο αυτό η λήψη μέτρων πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο πολιτικής απόφασης που θα ληφθεί κατόπιν διαδικασίας στην οποία θα συμμετέχουν οι σχετικοί παράγοντες. Υπό το φως των ευθυνών και των αρμοδιοτήτων των τοπικών και περιφερειακών αρχών στον τομέα των αποβλήτων θα πρέπει τουλάχιστον να ζητείται η γνώμη τους πριν από τη θέσπιση των προτεινόμενων μέτρων, και να τους δίνεται η ευκαιρία να εκφράζουν τις απόψεις τους στην αξιολόγηση επιπτώσεων που θα συνταχθεί από την Επιτροπή πριν από την υποβολή της πρότασης.

Παρατήρηση 8

Άρθρο 9

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι δαπάνες που συνδέονται με την ανάκτηση ή διάθεση των αποβλήτων, κατανέμονται ανάλογα με την περίπτωση, ανάμεσα στον κάτοχο, τους προηγούμενους κατόχους και τον παραγωγό.</p>	<p>Σύμφωνα με την αρχή ότι ο ρυπαίνων πληρώνει τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι δαπάνες που συνδέονται με την ανάκτηση ή διάθεση των αποβλήτων, κατανέμονται ανάλογα με την περίπτωση, ανάμεσα στον κάτοχο, τους προηγούμενους κατόχους και τον παραγωγό.</p>

Αιτιολογία

Το 6^ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον (που υιοθετήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στις 22 Ιουλίου 2002) βασίζεται κυρίως στην αρχή ότι ο ρυπαίνων πληρώνει. Η αρχή αυτή, ως θεμελιώδης αρχή της πολιτικής για το περιβάλλον, πρέπει να συμπεριληφθεί στο κείμενο της οδηγίας.

Παρατήρηση 9

Άρθρο 11, παράγραφος 1, εδάφιο γ (νέο)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>1. Με στόχο τον καθορισμό του κατά πόσο ενδείκνυται να χαρακτηριστούν ορισμένα απόβλητα ότι έχουν πάψει να είναι απόβλητα, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή ανάκτησης, και να επαναξινομηθούν τα απόβλητα ως δευτερογενή προϊόντα, υλικά ή ουσίες, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσο εκπληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:</p> <p>α) η επαναξινομηση δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα γενικά αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις,</p>	<p>1. Με στόχο τον καθορισμό του κατά πόσο ενδείκνυται να χαρακτηριστούν ορισμένα απόβλητα ότι έχουν πάψει να είναι απόβλητα, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή ανάκτησης, και να επαναξινομηθούν τα απόβλητα ως δευτερογενή προϊόντα, υλικά ή ουσίες, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσο εκπληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:</p> <p>α) η επαναξινομηση δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα γενικά αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις,</p>

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΠΠ
β) υφίσταται αγορά για τέτοια δευτερογενή προϊόντα, υλικά ή ουσίες.	β) υφίσταται αγορά για τέτοια δευτερογενή προϊόντα, υλικά ή ουσίες. <u>(γ) τα δευτερογενή προϊόντα, υλικά ή ουσίες έχουν υποστεί επεξεργασία και πρόκειται να εισέλθουν σε ένα νέο κύκλο ως προϊόντα ή υλικά με ιδιότητες αντίστοιχες με εκείνες των πρωτογενών υλικών ή ουσιών.</u>

Αιτιολογία

Προτείνεται να εφαρμόζεται η διαδικασία που επιτρέπει τον καθορισμό των κριτηρίων για τον αποχαρκτηρισμό των αποβλήτων, αφού τα απόβλητα έχουν υποστεί την επεξεργασία. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι δυνατόν να εξαιρεθούν απόβλητα από τη νομοθεσία περί αποβλήτων πριν από τη στιγμή που αυτά θα μπορούν πράγματι να είναι μέρος νέου κύκλου παραγωγής και να παρουσιάζουν ποιότητα αντίστοιχη με εκείνη του πρωτογενούς υλικού ή ουσίας.

Παρατήρηση 10

Άρθρο 11 δεύτερο εδάφιο

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΠΠ
2. Με βάση την αξιολόγησή της σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή, ακολουθώντας τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, εκδίδει μέτρα εφαρμογής σχετικά με συγκεκριμένη κατηγορία αποβλήτων προϊόντων, υλικών ή ουσιών, προσδιορίζοντας τα περιβαλλοντικά και ποιοτικά κριτήρια που πρέπει να πληρούνται για να θεωρείται ότι τα απόβλητα έχουν μετατραπεί σε δευτερογενή προϊόντα, υλικά ή ουσίες.	2. Με βάση την αξιολόγησή της σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή, ακολουθώντας τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, εκδίδει <u>θα προτείνει με ατομικές με οδηγία τον αποχαρκτηρισμό αποβλήτων</u> θεσπίζοντας μέτρα σχετικά με συγκεκριμένη κατηγορία αποβλήτων προϊόντων, υλικών ή ουσιών, προσδιορίζοντας τα περιβαλλοντικά και ποιοτικά κριτήρια που πρέπει να πληρούνται για να θεωρείται ότι τα απόβλητα έχουν μετατραπεί σε δευτερογενή προϊόντα, υλικά ή ουσίες. Η Επιτροπή θα προβεί στην εκτίμηση τον αντίκτυπο των προτεινόμενων μέτρων.

Αιτιολογία

Το άρθρο 11 περιέχει τα κριτήρια αποχαρκτηρισμού των αποβλήτων και συνεπώς το μελλοντικό πεδίο της νομοθεσίας περί αποβλήτων. Η επιλογή περιβαλλοντικών κριτηρίων και το επίπεδο στο οποίο κατατάσσονται δεν αποτελεί μόνο τεχνικό θέμα, αλλά και πολιτικό. Περαιτέρω έλλειψη αυστηρών κριτηρίων σχετικά με τη χρήση παρόμοιας έννοιας μπορεί να οδηγήσει σε σύγχυση και σε συζητήσεις ακόμη, μεταξύ ομάδων συγκρουομένων συμφερόντων. Γι' αυτό η θέσπιση μέτρων πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο πολιτικής συζήτησης. Η πρόταση οδηγίας για τον αποχαρκτηρισμό αποβλήτων καθιστά δυνατή την αποφυγή επανειλημμένων τροποποιήσεων της οδηγίας για τα απόβλητα. Παρόμοιες προτάσεις που έχουν περιβαλλοντικές, οικονομικές, και κοινωνικές συνέπειες πρέπει να συνοδεύονται από αξιολόγηση επιπτώσεων συμπεριλαμβανομένης ευρείας διαβούλευσης μεταξύ των σχετικών ενδιαφερομένων μερών.

Παρατήρηση 11

Άρθρο 13

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΠΠ
Η Επιτροπή καταρτίζει, σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, κατάλογο των επικίνδυνων αποβλήτων, ο οποίος στη συνέχεια αναφέρεται ως ο «κατάλογος».	Η Επιτροπή καταρτίζει, σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2, κατάλογο των επικίνδυνων αποβλήτων, ο οποίος στη συνέχεια αναφέρεται ως ο «κατάλογος».
Ο κατάλογος λαμβάνει υπόψη την προέλευση και σύνθεση των αποβλήτων καθώς και, όπου απαιτείται, τις οριακές τιμές συγκέντρωσης.	Ο κατάλογος λαμβάνει υπόψη την προέλευση και σύνθεση των αποβλήτων καθώς και, όπου απαιτείται, τις οριακές τιμές συγκέντρωσης.

Αιτιολογία

Το άρθρο αυτό είναι περιττό εφόσον οι απαιτήσεις για την κατάρτιση καταλόγου αποβλήτων περιλαμβάνονται ήδη στο άρθρο 4.

Παρατήρηση 12**Άρθρο 15**

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΠΠ
<p>1. Σε περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος έχει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι συγκεκριμένο απόβλητο το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως επικίνδυνο δεν εμφανίζει καμιά από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο παράρτημα III, μπορεί να διαχειριστεί το εν λόγω απόβλητο ως μη επικίνδυνο απόβλητο.</p> <p>Το κράτος μέλος κοινοποιεί τυχόν τέτοιες περιπτώσεις στην Επιτροπή στο πλαίσιο της έκθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 και παρέχει στην Επιτροπή όλα τα σχετικά στοιχεία.</p> <p>2. Η Επιτροπή με βάση τις παραληφθείσες κοινοποιήσεις, αναθεωρεί τον κατάλογο αποφασίζοντας την προσαρμογή του, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2.</p>	<p>1. Σε περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος έχει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι συγκεκριμένο απόβλητο το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως επικίνδυνο δεν εμφανίζει καμιά από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο παράρτημα III, μπορεί να διαχειριστεί το εν λόγω απόβλητο ως μη επικίνδυνο απόβλητο.</p> <p>Το κράτος μέλος κοινοποιεί τυχόν τέτοιες περιπτώσεις στην Επιτροπή στο πλαίσιο της έκθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 και παρέχει στην Επιτροπή όλα τα σχετικά στοιχεία. 2.</p> <p>Η Επιτροπή με βάση τις παραληφθείσες κοινοποιήσεις, αναθεωρεί τον κατάλογο αποφασίζοντας την προσαρμογή του, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2. <u>3. Το κράτος μέλος μπορεί να διαχειριστεί το εν λόγω απόβλητο ως μη επικίνδυνο απόβλητο μετά την αναπροσαρμογή του εγκεκριμένου καταλόγου.</u></p>

Αιτιολογία

Σημαντική προϋπόθεση για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και συγκεκριμένα του κανονισμού του Συμβουλίου αριθ. 259/93 ΕΟΚ με θέμα την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας αποτελεί η ομοιόμορφη ταξινόμηση των αποβλήτων ως επικινδύνων ή μη. Η ταξινόμηση αυτή αποτελεί αντικείμενο συνεχούς εξέτασης από την επιτροπή Τεχνικών Προσαρμογών. Δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να προβαίνουν στην τροποποίηση της, η οποία τίθεται σε ισχύ κατόπιν σχετικών συζητήσεων μεταξύ των αντιπροσώπων των κρατών μελών και της Επιτροπής.

Παρατήρηση 13**Άρθρο 16**

Σχέδιο γνωμοδότησης	Τροπολογία
<p>Άρθρο 16 Διαχωρισμός</p> <p>1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι ικανοποιούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις στις περιπτώσεις ανάμιξης επικινδύνων αποβλήτων, είτε με άλλα επικίνδυνα απόβλητα με διαφορετικές ιδιότητες είτε με άλλα απόβλητα, ουσίες ή υλικά.</p> <p>α) η διαδικασία ανάμιξης πραγματοποιείται σε οργανισμό ή εταιρεία που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 19·</p> <p>β) εφαρμόζονται οι όροι που καθορίζονται στο άρθρο 7·</p> <p>γ) οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της διαχείρισης των αποβλήτων δεν καθίστανται δυσμενέστερες·</p> <p>δ) οι σχετικές εργασίες ακολουθούν τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.</p> <p>2. Με βάση τα κριτήρια τεχνικής και οικονομικής σκοπιμότητας που θα καθορίσουν τα κράτη μέλη, στην περίπτωση που τα επικίνδυνα απόβλητα έχουν αναμιχθεί κατά τρόπο αντίθετο με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1, με άλλα επικίνδυνα απόβλητα τα οποία έχουν διαφορετικές ιδιότητες ή με άλλα απόβλητα, ουσίες ή υλικά, πραγματοποιείται διαχωρισμός, όπου απαιτείται, για να εξασφαλιστεί συμμόρφωση προς το άρθρο 7.</p>	<p>Άρθρο 16 Διαχωρισμός</p> <p>1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι ικανοποιούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:</p> <p>α) <u>απαγορεύεται στους παραγωγούς αποβλήτων, στους φορείς συλλογής αποβλήτων και στους μεταφορείς αποβλήτων να αναμειγνύουν μεταξύ τους επικίνδυνα απόβλητα με διαφορετικές ιδιότητες ή επικίνδυνα απόβλητα με άλλα απόβλητα, ουσίες ή υλικά·</u></p> <p>β) <u>στις περιπτώσεις ανάμιξης επικινδύνων αποβλήτων, είτε με άλλα επικίνδυνα απόβλητα με διαφορετικές ιδιότητες είτε με άλλα απόβλητα, ουσίες ή υλικά·</u></p> <p>α) η διαδικασία ανάμιξης πραγματοποιείται σε οργανισμό ή εταιρεία που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 19·</p> <p>β) εφαρμόζονται οι όροι που καθορίζονται στο άρθρο 7·</p> <p>γ) οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της διαχείρισης των αποβλήτων δεν καθίστανται δυσμενέστερες·</p> <p>δ) οι σχετικές εργασίες ακολουθούν τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.</p> <p>ν) <u>η επεξεργασία του μείγματος που προκύπτει από την διαδικασία ανάμιξης πραγματοποιείται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για τα επικίνδυνα απόβλητα, ανεξάρτητα από την τελική σύνθεση του μείγματος.</u></p> <p>2. Με βάση τα κριτήρια τεχνικής και οικονομικής σκοπιμότητας που θα καθορίσουν τα κράτη μέλη, στην περίπτωση που τα επικίνδυνα απόβλητα έχουν αναμιχθεί κατά τρόπο αντίθετο με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1, με άλλα επικίνδυνα απόβλητα τα οποία έχουν διαφορετικές ιδιότητες ή με άλλα απόβλητα, ουσίες ή υλικά, πραγματοποιείται διαχωρισμός, όπου απαιτείται, για να εξασφαλιστεί συμμόρφωση προς το άρθρο 7.</p>

Αιτιολογία

Είναι γεγονός ότι μόνον εγκαταστάσεις που διαθέτουν άδεια μπορούν να προβαίνουν σε εργασίες ανάμειξης. Πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι το άρθρο 16, σημείο 2, απαιτεί τα επικίνδυνα απόβλητα που «έχουν αναμιχθεί κατά τρόπο αντίθετο με τα προβλεπόμενα» να διαχωρίζονται υπό συνθήκες οι οποίες πληρούν «τα κριτήρια τεχνικής και οικονομικής σκοπιμότητας που θα καθορίσουν τα κράτη μέλη». Πρέπει να διατυπωθεί ρητά στο κείμενο της οδηγίας ότι οι παραγωγοί αποβλήτων, οι φορείς συλλογής αποβλήτων και οι μεταφορείς αποβλήτων απαγορεύεται να προβαίνουν στην ανάμειξη επικίνδυνων αποβλήτων. Επιπλέον, για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο της ανάμειξης με αποκλειστικό σκοπό την αραίωση των ρύπων.

Παρατήρηση 14

Άρθρο 19, παράγραφος 1

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>1. Τα κράτη μέλη απαιτούν κάθε οργανισμός ή εταιρεία, που προτίθεται να εκτελέσει εργασίες διάθεσης ή ανάκτησης, να λάβει άδεια από τις εθνικές αρμόδιες αρχές.</p> <p>Στις εν λόγω άδειες ορίζονται τα ακόλουθα:</p> <p>α) τύποι και ποσότητες αποβλήτων που μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία,</p> <p>β) για κάθε τύπο επιτρεπόμενης εργασίας, οι τεχνικές απαιτήσεις που σχετίζονται με τη οικεία εγκατάσταση,</p> <p>(γ) τις προφυλάξεις στον τομέα της ασφάλειας που πρέπει να ληφθούν,</p> <p>(δ) τη μέθοδο που θα χρησιμοποιηθεί για κάθε τύπο εργασίας.</p> <p>Στις άδειες είναι δυνατόν να προσδιορίζονται πρόσθετοι όροι και υποχρεώσεις.</p>	<p>1. Τα κράτη μέλη απαιτούν κάθε οργανισμός ή εταιρεία, που προτίθεται να εκτελέσει εργασίες διάθεσης ή ανάκτησης, να λάβει άδεια από τις εθνικές αρμόδιες αρχές.</p> <p>Στις εν λόγω άδειες ορίζονται τα ακόλουθα:</p> <p>α) τύποι και ποσότητες αποβλήτων που μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία,</p> <p>β) για κάθε τύπο επιτρεπόμενης εργασίας, οι τεχνικές απαιτήσεις που σχετίζονται με τη οικεία εγκατάσταση,</p> <p>(γ) τις προφυλάξεις στον τομέα της ασφάλειας που πρέπει να ληφθούν,</p> <p>(δ) τη μέθοδο που θα χρησιμοποιηθεί για κάθε τύπο εργασίας.</p> <p>Στις άδειες είναι δυνατόν να προσδιορίζονται πρόσθετοι όροι και υποχρεώσεις <u>όπως προδιαγραφές για την ποιότητα της επεξεργασίας.</u></p>

Αιτιολογία

Το άρθρο 19 της οδηγίας, λόγω των συνεπειών που μπορεί να έχει για το περιβάλλον, πρέπει να αναφέρει με ακρίβεια ότι είναι δυνατόν να εισάγονται προδιαγραφές όσον αφορά την ποιότητα της επεξεργασίας.

Παρατήρηση 15

Άρθρο 21

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Η Επιτροπή μπορεί σύμφωνα με την διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2 να εκδώσει ελάχιστα πρότυπα για τις άδειες με στόχο να εξασφαλίσει ότι τα απόβλητα υφίστανται επεξεργασία κατά ορθό από περιβαλλοντική σκοπιά τρόπο.</p>	<p>Η Επιτροπή μπορεί σύμφωνα με την διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2 πολιτική διαδικασία στην οποία συμμετέχουν οι σχετικοί φορείς και αφού προβεί στην εκτίμηση αντικτύπου των προταθέντων μέτρων να εκδώσει ελάχιστα πρότυπα για τις άδειες με στόχο να εξασφαλίσει ότι τα απόβλητα υφίστανται επεξεργασία κατά ορθό από περιβαλλοντική σκοπιά τρόπο.</p> <p><u>Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν αυστηρότερες προδιαγραφές για την χορήγηση άδειας, λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές ανάγκες και την αρχή της αναλογικότητας και τη συνθήκη της Ε.Κ.</u></p>

Αιτιολογία

Σύμφωνα με τις τροπολογίες 4, 5 και 8, η τροπολογία αυτή ζητεί τη διεξαγωγή όχι μόνο τεχνικής αλλά και πολιτικής συζήτησης. Η καθιέρωση ελάχιστων προτύπων για τις άδειες με στόχο να εξασφαλισθεί ότι τα απόβλητα υφίστανται επεξεργασία κατά ορθό από περιβαλλοντική σκοπιά τρόπο πρέπει να αποτελεί αντικείμενο πολιτικής απόφασης που θα ληφθεί κατόπιν διαδικασίας στην οποία συμμετέχουν οι σχετικοί παράγοντες. Υπό το φως των ευθυνών και των αρμοδιοτήτων των τοπικών και περιφερειακών αρχών στον τομέα των αποβλήτων θα πρέπει τουλάχιστον να ζητείται η γνώμη τους πριν από τη θέσπιση των προτεινόμενων μέτρων, και να τους δίνεται η ευκαιρία να εκφράζουν τις απόψεις τους στην αξιολόγηση επιπτώσεων που θα συνταχθεί από την Επιτροπή πριν από την υποβολή της πρότασης.

Παρατήρηση 16**Άρθρο 26, παράγραφος 1**

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΠΠ
<p>1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους καταρτίζουν, με βάση το άρθρο 1, ένα ή περισσότερα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, τα οποία αναθεωρούνται τουλάχιστον ανά πενταετία.</p> <p>Τα εν λόγω σχέδια καλύπτουν, από μόνα τους ή συνδυασμένα, ολόκληρη την γεωγραφική επικράτεια του οικείου κράτους μέλους.</p>	<p>1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους καταρτίζουν, με βάση το άρθρο 1, ένα ή περισσότερα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, τα οποία αναθεωρούνται τουλάχιστον ανά τετραετία πενταετία.</p> <p>Τα εν λόγω σχέδια καλύπτουν, από μόνα τους ή συνδυασμένα, ολόκληρη την γεωγραφική επικράτεια του οικείου κράτους μέλους.</p>

Αιτιολογία

Η συχνότητα αναθεώρησης των προγραμμάτων διαχείρισης αποβλήτων πρέπει να συγχρονισθεί με εκείνη που εφαρμόζεται στα προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων που αναφέρεται στο άρθρο 29. Η αναθεώρηση των προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων προβλέπεται στο άρθρο 31 και συνδέεται με τις υποχρεώσεις υποβολής έκθεσης που ορίζονται στο άρθρο 34, το οποίο καθορίζει την τριετία ως συχνότητα υποβολής εκθέσεων. Με το συγχρονισμό της αναθεώρησης τόσο των προγραμμάτων διαχείρισης αποβλήτων όσο και των προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων καθώς και με τη σύνταξη τομεακών εκθέσεων πρέπει να καθορισθεί μια τακτική περίοδος μεταξύ των σχετικών αρχών προκειμένου να τις βοηθήσει να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις της οδηγίας σχετικά με την υποβολή έκθεσης.

Σχετικά με τα κριτήρια αυτά είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι στις αρμόδιες αρχές πρέπει να χορηγούνται οι απαιτούμενοι πόροι.

Παρατήρηση 17**Άρθρο 29, παράγραφος 1**

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΠΠ
<p>1. Τα κράτη μέλη εκπονούν, σύμφωνα με το άρθρο 1, προγράμματα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων το αργότερο [εντός τριών ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας].</p> <p>Τα εν λόγω προγράμματα ενσωματώνονται στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων που προβλέπονται στο άρθρο 26 ή λειτουργούν ως ανεξάρτητα προγράμματα. Εκπονούνται στο πλέον ενδεδειγμένο για την αποτελεσματική τους εφαρμογή γεωγραφικό επίπεδο.</p>	<p>1. Τα κράτη μέλη εκπονούν, σύμφωνα με το άρθρο 1, προγράμματα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων το αργότερο [εντός τριών ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Τα προγράμματα θα επανεξετάζονται τουλάχιστον <u>ανά τετραετία</u> .</p> <p><u>Τα εν λόγω προγράμματα και τα μέτρα που περιλαμβάνουν πρέπει να στοχεύουν τουλάχιστο στην σταθεροποίηση της παραγωγής αποβλήτων μέχρι το 2010 και την περαιτέρω σημαντική μείωση της παραγωγής μέχρι το 2020.</u></p> <p>Τα εν λόγω προγράμματα ενσωματώνονται στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων που προβλέπονται στο άρθρο 26 ή λειτουργούν ως ανεξάρτητα προγράμματα. Εκπονούνται στο πλέον ενδεδειγμένο για την αποτελεσματική τους εφαρμογή γεωγραφικό επίπεδο.</p>

Αιτιολογία

Όπως εκτίθεται στην αιτιολογία της τροπολογίας 12, η συχνότητα αναθεώρησης των προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων πρέπει να συγχρονισθεί με εκείνη που εφαρμόζεται στα προγράμματα διαχείρισης αποβλήτων. Η αναθεώρηση των προγραμμάτων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων προβλέπεται στο άρθρο 31 και συνδέεται με τις υποχρεώσεις υποβολής έκθεσης που ορίζονται στο άρθρο 34, το οποίο καθορίζει την τριετία ως συχνότητα υποβολής εκθέσεων. Προτείνεται ο συγχρονισμός των υποχρεώσεων υποβολής έκθεσης για τους ίδιους λόγους με εκείνους που περιέχονται στην αιτιολογία της τροπολογίας 12.

Τα προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων που στοχεύουν στην αντιμετώπιση μιας από τις σημαντικότερες προκλήσεις της πολιτικής αποβλήτων, που είναι η μείωση της παραγωγής τους, η αναθεωρημένη οδηγία πλαίσιο πρέπει να αποτελέσει το ορόσημο για την αξιολόγηση της προόδου. Ο σαφής ορισμός μειωμένων στόχων συμφωνεί με τους στόχους και με τους τομείς προτεραιότητας που εκτίθενται στο 6^ο ευρωπαϊκό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον όσον αφορά τα απόβλητα..

Το άρθρο 29 ζητεί να καταρτίζονται τα προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων στο καταλληλότερο για την εφαρμογή τους εδαφικό επίπεδο, και γι αυτό είναι σημαντικό να χορηγούνται οι απαιτούμενοι πόροι στο εν λόγω επίπεδο.

Παρατήρηση 18

Άρθρο 30, παράγραφος 2

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν συγκεκριμένους ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους και δείκτες για κάθε μέτρο ή συνδυασμό μέτρων που θεσπίζονται, έτσι ώστε να παρακολουθήσουν και να αξιολογήσουν την πρόοδο των μεμονωμένων μέτρων.	2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν συγκεκριμένους ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους. Η Επιτροπή θα θεσπίσει ενδεικτικά, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 36 παράγραφος 2, ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους καθώς και δείκτες για κάθε μέτρο ή συνδυασμό μέτρων που θεσπίζονται , που θα χρησιμοποιηθούν από τα κράτη μέλη για να παρακολουθήσουν και να αξιολογήσουν την πρόοδο των μεμονωμένων μέτρων.

Αιτιολογία

Ο ορισμός ποιοτικών και ποσοτικών στόχων σε εθνικό επίπεδο μπορεί να αντανάκλα τις διαφορές που παρατηρούνται στα κράτη μέλη. Η παρακολούθηση και η εκτίμηση της προόδου σύμφωνα με μια μεθοδολογία που θα συμφωνηθεί, θα καταστήσει δυνατή την περαιτέρω χάραξη πολιτικών πρόληψης σε κοινοτικό επίπεδο.

Παρατήρηση 19

Άρθρο 34, παράγραφος 1

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν ανά τριετία την Επιτροπή για την εκτέλεση της παρούσας οδηγίας υπό την μορφή τομεακής έκθεσης. Η έκθεση συντάσσεται με βάση ερωτηματολόγιο ή σχέδιο γενικών γραμμών που εκπονεί η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 6 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ. Η έκθεση υποβάλλεται στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από το τέλος της τριετούς περιόδου την οποία καλύπτει. Τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στις εν λόγω εκθέσεις πληροφορίες για τις προόδους στην εκτέλεση των σχετικών προγραμμάτων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων. Στο πλαίσιο της υποχρέωσης για την υποβολή εκθέσεων, συλλέγονται δεδομένα για τα απόβλητα από εγκαταστάσεις επισιτισμού, έτσι ώστε να γίνει δυνατή η καθιέρωση κανόνων για την ασφαλή τους χρήση, ανάκτηση, ανακύκλωση και διάθεση.	1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν ανά τετραετία τριετία την Επιτροπή για την εκτέλεση της παρούσας οδηγίας υπό την μορφή τομεακής έκθεσης. Η έκθεση συντάσσεται με βάση ερωτηματολόγιο ή σχέδιο γενικών γραμμών που εκπονεί η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 6 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ. Η έκθεση υποβάλλεται στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από το τέλος της τριετούς περιόδου την οποία καλύπτει. Τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στις εν λόγω εκθέσεις πληροφορίες για τις προόδους στην εκτέλεση των σχετικών προγραμμάτων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων. Στο πλαίσιο της υποχρέωσης για την υποβολή εκθέσεων, συλλέγονται δεδομένα για τα απόβλητα από εγκαταστάσεις επισιτισμού, έτσι ώστε να γίνει δυνατή η καθιέρωση κανόνων για την ασφαλή τους χρήση, ανάκτηση, ανακύκλωση και διάθεση.

Αιτιολογία

Η συχνότητα σύμφωνα με την οποία πρέπει να υποβάλλονται τομεακές εκθέσεις πρέπει, για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στις τροπολογίες 12 και 13, να συγχρονιστεί με τις υποχρεώσεις που ισχύουν τόσο για τα προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων όσο και για τα προγράμματα διαχείρισης αποβλήτων.

Παρατήρηση 20

Άρθρο 35

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
Η Επιτροπή εκδίδει τις τροποποιήσεις που απαιτούνται για την προσαρμογή των παραρτημάτων στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, σύμφωνα με την διαδικασία που αναφέρεται στον άρθρο 36 παράγραφος 2.	Η Επιτροπή εκδίδει τις τροποποιήσεις που απαιτούνται για την προσαρμογή των παραρτημάτων στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο σύμφωνα με την διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2 πολιτική διαδικασία στην οποία συμμετέχουν οι σχετικοί φορείς και αφού προβεί στην εκτίμηση επιπτώσεων των προτάσεων μέτρων .

Αιτιολογία

Τα παραρτήματα της οδηγίας αυτής διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο για το μελλοντικό πεδίο της νομοθεσίας περί αποβλήτων. Όπως τονίζεται στις τροπολογίες 5 και 6, προτείνεται όπως τα Παραρτήματα I και II — που περιέχουν την ταξινόμηση των μελλοντικών εργασιών επεξεργασίας — να μεταφερθούν στα παραρτήματα χωριστού κανονισμού. Πάντως, είναι γενικά σημαντικό να αναγνωρισθεί ότι η προσαρμογή των παραρτημάτων της οδηγίας στις επιστημονικές και τεχνικές προόδους απαιτεί όχι μόνο τεχνική αλλά και πολιτική συζήτηση. Σημαντικοί παράγοντες πρέπει να συμμετέχουν στην διαδικασία λήψης πολιτικών αποφάσεων, και υπό το φως των ευθυνών και των αρμοδιοτήτων των τοπικών και περιφερειακών αρχών στον τομέα των αποβλήτων θα πρέπει τουλάχιστον να ζητείται η γνώμη τους πριν από τη θέσπιση των προτεινόμενων μέτρων. Όπως αναφέρεται στην τροπολογία 5 θα πρέπει να δίνεται στις ως άνω αρχές η ευκαιρία να εκφράζουν τις απόψεις τους στην αξιολόγηση επιπτώσεων που θα συνταχθεί από την Επιτροπή πριν από την υποβολή της πρότασης σχετικά με παρόμοιες μεταβολές στη νομοθεσία.

Παρατήρηση 21

Παράρτημα I

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ
<u>D 1</u> <u>Εναπόθεση εντός ή επί χώματος (π.χ. χώρος υγειονομικής ταφής, κλπ.)</u>	D-1 Εναπόθεση εντός ή επί χώματος (π.χ. χώρος υγειονομικής ταφής, κλπ.)
<u>D 2</u> <u>Επεξεργασία σε χερσαίο χώρο (π.χ. βιοαποδόμηση υγρών αποβλήτων ή απόρριψη ιλύος στο έδαφος κλπ.)</u>	D-2 Επεξεργασία σε χερσαίο χώρο (π.χ. βιοαποδόμηση υγρών αποβλήτων ή απόρριψη ιλύος στο έδαφος κλπ.)
<u>D 3</u> <u>Έγχυση σε βάθος (π.χ. έγχυση αντλήσιμων αποβλήτων σε φρέατα, σε θόλους άλατος, ή σε φυσικά γεωλογικά ρήγματα κλπ.)</u>	D-3 Έγχυση σε βάθος (π.χ. έγχυση αντλήσιμων αποβλήτων σε φρέατα, σε θόλους άλατος, ή σε φυσικά γεωλογικά ρήγματα κλπ.)
<u>D 4</u> <u>Τελμάτωση (π.χ. έγχυση υγρών αποβλήτων ή ιλύων σε φρέατα, μικρές λίμνες ή λεκάνες κλπ.)</u>	D-4 Τελμάτωση (π.χ. έγχυση υγρών αποβλήτων ή ιλύων σε φρέατα, μικρές λίμνες ή λεκάνες κλπ.)
<u>D 5</u> <u>Ειδικά διευθετημένοι χώροι υγειονομικής ταφής (π.χ. τοποθέτηση σε χωριστές στεγανές κυψελοειδείς κατασκευές, επικαλυμμένες και στεγανοποιημένες τόσο μεταξύ τους όσο και σε σχέση με το περιβάλλον κλπ.)</u>	D-5 Ειδικά διευθετημένοι χώροι υγειονομικής ταφής (π.χ. τοποθέτηση σε χωριστές στεγανές κυψελοειδείς κατασκευές, επικαλυμμένες και στεγανοποιημένες τόσο μεταξύ τους όσο και σε σχέση με το περιβάλλον κλπ.)
<u>D 6</u> <u>Απόρριψη σε υδάτινο σώμα εκτός από θάλασσα/ωκεανό</u>	D-6 Απόρριψη σε υδάτινο σώμα εκτός από θάλασσα/ωκεανό
<u>D 7</u> <u>Απόρριψη σε θάλασσα/ωκεανό συμπεριλαμβανομένης και ταφής στον θαλάσσιο βυθό</u>	D-7 Απόρριψη σε θάλασσα/ωκεανό συμπεριλαμβανομένης και ταφής στον θαλάσσιο βυθό
<u>D 8</u> <u>Βιολογική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν τελικές ενώσεις ή μίγματα που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12</u>	D-8 Βιολογική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν τελικές ενώσεις ή μίγματα που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12
<u>D 9</u> <u>Φυσικοχημική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν ενώσεις ή μίγματα, που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12 (π.χ. εξάτμιση, ξήρανση, αποτέφρωση κλπ.)</u>	D-9 Φυσικοχημική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν ενώσεις ή μίγματα, που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12 (π.χ. εξάτμιση, ξήρανση, αποτέφρωση κλπ.)
<u>D 10</u> <u>Αποτέφρωση στην ξηρά</u>	D-10 Αποτέφρωση στην ξηρά
<u>D 11</u> <u>Αποτέφρωση στην θάλασσα</u>	D-11 Αποτέφρωση στην θάλασσα
<u>D 12</u> <u>Μόνιμη εναποθήκευση (π.χ. τοποθέτηση κιβωτίων σε ορυχείο κλπ.)</u>	D-12 Μόνιμη εναποθήκευση (π.χ. τοποθέτηση κιβωτίων σε ορυχείο κλπ.)
<u>D 13</u> <u>Ανάδευση ή ανάμιξη πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12</u>	D-13 Ανάδευση ή ανάμιξη πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12
<u>D 14</u> <u>Επανασυσκευασία πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 13</u>	D-14 Επανασυσκευασία πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 13
<u>D 15</u> <u>Αποθήκευση αποβλήτων εν αναμονή υποβολής σε μια από τις εργασίες D 1 ως D 14 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων)</u>	D-15 Αποθήκευση αποβλήτων εν αναμονή υποβολής σε μια από τις εργασίες D 1 ως D 14 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων)

Αιτιολογία

Το παράρτημα I της οδηγίας για τα απόβλητα πρέπει να μεταφερθεί στο παράρτημα I του κανονισμού αριθ., και σύμφωνα με την αιτιολογία της τροπολογίας 4 πρέπει να διαγραφεί από την εν λόγω τροπολογία.

Παρατήρηση 22

Παράρτημα II

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΤΗΣΗΣ	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΤΗΣΗΣ
<u>R1 Χρήση κυρίως ως καύσιμο ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας</u>	<u>R1 Χρήση κυρίως ως καύσιμο ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας</u>
<u>Περιλαμβάνει εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που προορίζονται για την επεξεργασία αστικών αποβλήτων μόνον εφόσον η ενεργειακή τους απόδοση ισούται ή υπερβαίνει:</u>	<u>Περιλαμβάνει εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που προορίζονται για την επεξεργασία αστικών αποβλήτων μόνον εφόσον η ενεργειακή τους απόδοση ισούται ή υπερβαίνει:</u>
— το 0,60 για εγκαταστάσεις που λειτουργούν και επιτρέπονται σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009,	— το 0,60 για εγκαταστάσεις που λειτουργούν και επιτρέπονται σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009,
— το 0,65 για εγκαταστάσεις που επιτρέπονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2008, και υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθα τύπο:	— το 0,65 για εγκαταστάσεις που επιτρέπονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2008, και υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθα τύπο:
$\text{Ενεργειακή απόδοση} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$	$\text{Ενεργειακή απόδοση} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$
Όπου:	Όπου:
<u>E_p είναι η ενέργεια που παράγεται ετησίως υπό τη μορφή θερμότητας ή ηλεκτρισμού. Υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας την ενέργεια υπό μορφή ηλεκτρισμού με 2,6 και την θερμότητα που παράγεται για εμπορική χρήση με 1,1 (GJ/έτος).</u>	<u>E_p είναι η ενέργεια που παράγεται ετησίως υπό τη μορφή θερμότητας ή ηλεκτρισμού. Υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας την ενέργεια υπό μορφή ηλεκτρισμού με 2,6 και την θερμότητα που παράγεται για εμπορική χρήση με 1,1 (GJ/έτος).</u>
<u>E_f είναι η ενέργεια με την οποία τροφοδοτείται ετησίως το σύστημα από καύσιμα που συμβάλλουν στην παραγωγή ατμού (GJ/έτος).</u>	<u>E_f είναι η ενέργεια με την οποία τροφοδοτείται ετησίως το σύστημα από καύσιμα που συμβάλλουν στην παραγωγή ατμού (GJ/έτος).</u>
<u>E_w είναι η ετήσια ενέργεια που περιέχεται στα κατεργασμένα απόβλητα και υπολογίζεται με χρήση της κατώτερης καθαρής θερμογόνου αξίας των αποβλήτων (GJ/έτος).</u>	<u>E_w είναι η ετήσια ενέργεια που περιέχεται στα κατεργασμένα απόβλητα και υπολογίζεται με χρήση της κατώτερης καθαρής θερμογόνου αξίας των αποβλήτων (GJ/έτος).</u>
<u>E_i είναι η ετήσια ενέργεια που εισάγεται εκτός από την E_w και την E_f (GJ/έτος).</u>	<u>E_i είναι η ετήσια ενέργεια που εισάγεται εκτός από την E_w και την E_f (GJ/έτος).</u>
<u>0,97 είναι ένας συντελεστής που αντιπροσωπεύει τις ενεργειακές απώλειες λόγω τήφρας πυθμένα και ακτινοβολίας.</u>	<u>0,97 είναι ένας συντελεστής που αντιπροσωπεύει τις ενεργειακές απώλειες λόγω τήφρας πυθμένα και ακτινοβολίας.</u>
<u>R 2 Ανάκτηση/αναγέννηση διαλυτικών</u>	<u>R 2 Ανάκτηση/αναγέννηση διαλυτικών</u>
<u>R 3 Ανακύκλωση/ανάκτηση οργανικών υλικών που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες (συμπεριλαμβανομένης λιπαματοποίησης και άλλων διαδικασιών βιολογικού μετασχηματισμού)</u>	<u>R 3 Ανακύκλωση/ανάκτηση οργανικών υλικών που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες (συμπεριλαμβανομένης λιπαματοποίησης και άλλων διαδικασιών βιολογικού μετασχηματισμού)</u>
<u>R 4 Ανακύκλωση/ανάκτηση μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων</u>	<u>R 4 Ανακύκλωση/ανάκτηση μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων</u>
<u>R 5 Ανακύκλωση/ανάκτηση άλλων ανόργανων υλικών</u>	<u>R 5 Ανακύκλωση/ανάκτηση άλλων ανόργανων υλικών</u>
<u>R 6 Αναγέννηση οξέων ή βάσεων</u>	<u>R 6 Αναγέννηση οξέων ή βάσεων</u>
<u>R 7 Ανάκτηση προϊόντων που χρησιμεύουν για τη δέσμευση των ρύπων</u>	<u>R 7 Ανάκτηση προϊόντων που χρησιμεύουν για τη δέσμευση των ρύπων</u>
<u>R 8 Ανάκτηση προϊόντων από καταλύτες</u>	<u>R 8 Ανάκτηση προϊόντων από καταλύτες</u>
<u>R 9 Διύλιση πετρελαίου ή άλλες επαναχρησιμοποιήσεις πετρελαίου</u>	<u>R 9 Διύλιση πετρελαίου ή άλλες επαναχρησιμοποιήσεις πετρελαίου</u>
<u>R 10 Επεξεργασία σε χόμα που έχει ως αποτέλεσμα όφελος για την γεωργία ή οικολογικές βελτιώσεις</u>	<u>R 10 Επεξεργασία σε χόμα που έχει ως αποτέλεσμα όφελος για την γεωργία ή οικολογικές βελτιώσεις</u>

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της ΕΤΠ
<u>R 11 Χρήση αποβλήτων που προκύπτουν από τις εργασίες R 1 ως R 10</u>	R 11 Χρήση αποβλήτων που προκύπτουν από τις εργασίες R 1 ως R 10
<u>R 12 Ανταλλαγή αποβλήτων για να υποβληθούν σε κάποια από τις εργασίες R 1 ως R 11</u>	R 12 Ανταλλαγή αποβλήτων για να υποβληθούν σε κάποια από τις εργασίες R 1 ως R 11
<u>R 13 Αποθήκευση αποβλήτων εν αναμονή υποβολής σε κάποια από τις εργασίες R 1 ως R 12 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων)</u>	R 13 Αποθήκευση αποβλήτων εν αναμονή υποβολής σε κάποια από τις εργασίες R 1 ως R 12 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων)

Αιτιολογία

Το παράρτημα II της οδηγίας για τα απόβλητα πρέπει, όπως αναφέρεται στην αιτιολογία της τροπολογίας 4 να μεταφερθεί σε χωριστό κανονισμό και σύμφωνα με τις προηγούμενες τροπολογίες να διαγραφεί.

Βρυξέλλες, 14 Ιουνίου 2006

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Michel DELEBARRE

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προώθηση καθαρών οχημάτων οδικών μεταφορών

(2006/C 229/02)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προώθηση καθαρών οχημάτων οδικών μεταφορών (COM(2005) 634 τελικό — 2005/0283 (COD))·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση που έλαβε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 21 Δεκεμβρίου 2005 να ζητήσει τη γνωμοδότησή της για το θέμα αυτό, σύμφωνα με τα άρθρα 175 και 265, παράγραφος 1 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση που έλαβε ο Πρόεδρος της στις 24 Ιανουαρίου 2006 να αναθέσει την κατάρτιση της γνωμοδότησης αυτής στην επιτροπή «Βιώσιμη ανάπτυξη»·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της για την «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Προς μια θεματική στρατηγική για το αστικό περιβάλλον» (COM(2004) 60 τελικό — CdR 93/2004 fin) (1)·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της για τη Λευκή βίβλο «Η ευρωπαϊκή πολιτική μεταφορών με ορίζοντα το έτος 2010: η ώρα των επιλογών» (COM(2001) 370 τελικό — (CdR 54/2001 fin) (2)·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της για την «Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: Επανεξέταση της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αειφόρο ανάπτυξη 2005: πρώτος απολογισμός και μελλοντικές κατευθύνσεις» (COM(2005) 37 τελικό — CdR 66/2005 fin)·

(1) ΕΕ C 43 της 18ης Φεβρουαρίου 2005, σ. 35

(2) ΕΕ C 192 της 12ης Αυγούστου 2002, σ. 8